

Nr 543

Av herr **Sveningsson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till brottsbalk.*

(Lika lydande med motion nr 649 i Andra kammaren)

Svensk rätt föreskriver straffansvar för bestickning och tagande av muta beträffande befattningshavare i såväl offentlig som enskild tjänst. Strafflagens stadganden (10: 6 och 25: 2) med tillämplighet på det offentliga området motsvaras inom den privata sektorn av 6 respektive 7 § lagen den 29 maj 1931 med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens (Ikl). Varken SL eller Ikl gör några inskränkningar beträffande bestickarens status. Vem som helst kan göra sig skyldig till bestickning. Vid tagande av muta däremot förutsättes för straffbarhet jämlikt SL 25: 2 att muttagaren är ämbetsman i den mening som anges i SL 25: 11 första och andra styckena, medan muttagaren enligt Ikl skall vara en person anställd i näringsverksamhet eller eljest vid företag av ekonomisk art eller vid verk, inrättning eller stiftelse. Straffbarheten för bestickning begränsas följaktligen av muttagarens tjänsteställning.

Frågan om en eventuell utvidgning av den ansvariga personkretsen enligt Ikl till att avse även andra i och utom näringslivet anställda personer är för närvarande föremål för övervägande av den statliga utredningen om illojal konkurrens. Det kan emellertid ifrågasättas om icke det straffbara området för bestickning och tagande av muta borde utsträckas till att omfatta jämväl andra persongrupper än de här nämnda, exempelvis icke i verklig mening anställda personer inom den kommersiella sporten och idrotten. En dylik utvidgning bör i så fall inskrivas i brottsbalksförslaget 17 kap. 7 § (bestickning) och 20 kap. 2 § (tagande av muta), vilka lagrum — bortsett från ett tillägg i rubriceringen av det senare brottet — i oförändrad lydelse överflyttats till förslaget från gällande strafflag.

En utvidgad kriminalisering av antydd art skulle effektivt kunna medverka till att stävja eventuella korrupsionstendenser inom icke minst den sektor av idrottstävlingarna och sportevenemangen, där stora ekonomiska värden står på spel genom exempelvis totalisator- och tipsarrangemang. Det förtjänar påpekas, att en dylik kriminalisering icke sällan förekommer i utländsk rätt, bl. a. i de nordamerikanska delstaternas strafflagar, där man uppenbarligen ser mycket allvarligt på bestickning och tagande av muta inom sporten. Den kaliforniska strafflagen föreskriver sålunda fängelse-

straff högst fem år, böter högst 5 000 dollars eller en kombination av dessa två påföljder för den som lämnar, utlovar eller erbjuder något slag av belöning till exempelvis en fotbolls-, basebolls- eller basketbollspelare, brottare eller boxare eller deltagare i trav- eller galopptävling för att spelaren respektive deltagaren icke skall göra sitt bästa för att vinna eller för att han på olika sätt skall underlätta en vinst för motståndarlaget respektive övriga deltagare. Den som i detta syfte mottager, låter åt sig utlova eller begär belöning är underkastad samma straffansvar.

I anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 10 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att en utredning till-sättes för att utreda frågan om en utvidgning av den enligt brottsbalksförslaget ansvariga personkretsen och därmed sammanhängande spörsmål vid bestickning och tagande av muta.

Stockholm den 13 februari 1962

Ragnar Sveningsson

Nr 544

Av herrar **Sveningsson** och **Schött**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till brottsbalk.

(Lika lydande med motion nr 651 i Andra kammaren)

Stockholm den 13 februari 1962

Ragnar Sveningsson

Lars Schött